

LA PUBLICITAT

ANY XLV—NUM. 15418—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIUMENGE, 3 DE JUNY 1923

La llibertat de Catalunya
serà el fruit de l'esforç
convençut, constant i hu-
mil dels catalans

LA VALORACIÓ DELS CANDIDATS

Es de bon mirar la llista dels candidats que Acció Catalana presenta en les eleccions per a la Mancomunitat de Catalunya. Cadascun fa per si sol lelogi del candidat, i tot plegats diuen la lloança de l'entitat que els patrocina.

El criteri que ha seguit el Consell d'Acció Catalana per triar els candidats queda clarament manifestat en els noms que consten la llista. S'ha atès la vàlua intel·lectual, cívica i patriòtica per damunt de qualsevol circumstància de posició, d'influència de barri o de conveniència local. Així els vots dels candidats tindran tots una pura significació espiritual. No hi haurà els vots donats al cacique de poble o de barri, ni al ric que ha escampat favors i ha empresonat voluntats. Per a la valoració dels candidats no s'ha tingut en compte l'interès immediat de la jornada electoral, és a dir, l'interès de guanyar i de sumar el major nombre de vots. S'ha tingut en compte, preferentment, la personalitat de cadascú i la seva capacitat per realitzar a l'organisme cabdal de Catalunya la tasca de cultura, de progrés i de patriotisme català, que és la raó essencial de l'existència de la Mancomunitat i la causa de la seva popularitat creixent.

Per això el triomf dels candidats d'Acció Catalana interessava, no sols a l'entitat que els presenta, sinó al nacionalisme català en general i a Catalunya. Ells, actuant a la Mancomunitat, seran, tant com un fidel defensor de l'ideari d'Acció Catalana, uns treballadors entusiastes i competents en l'obra de la reconstrucció de la nostra pàtria.

Els noms d'aquesta candidatura ens fan pensar en la complexa vastitud de la nostra obra nacional. Allí hi ha els historiadors i els erudits que pertanyen a la nostra més alta institució científica; i els abnegats sostenidors del gran esforç, per l'ensenyament en llengua catalana i amb esperit català; i els homes de ciència preocupats dels problemes morals i fisiològics de la Catalunya d'ara. No són prestidis de barriada. Són prestidis de Catalunya.

Nobles noms representen un noble ideari. Pot esmussar-se el prestigi d'un nom si es posa al servei d'una causa baixa o injusta. Pot tacar-se el prestigi d'una causa amb un nom impur. Quan s'ajunten la vàlua dels homes i la glòria d'una bona causa, s'arriba a la més alta noblesa de la lluita política i de la reconquesta nacional.

La Política

"ACCIO RADICAL CATALANA", DE PARIS

A "Acció Radical Catalana", de París, han donat una conferència sobre el tema "La llibertat de pensar i el dret de la vida", el jove periodista En Joaquim Pera.

En la primera de la sèrie de conferències que el susdit Centre polític organitzat per estudiar els problemes que trastaballen la vida catalana.

EL BUTLLETI D'ACCIO CATALANA

Tot hom sap que l'Agulló feia una societat a "La Veu de Catalunya" amb el pseudònim de "Pol". Fent honor als directors regionalistes, creien que el seu electorat, un dels més enfangs en les vergonyes succeides a Sons, farien que cessés la col·laboració d'aquest home en el diari òrgan del partit.

No ho estat així. La signatura de "Pol" ha recuperat a les planes centrals de "La Veu". Per sarcasme, retorna a la seva tasca amb aquestes paraules: "Tornem a la tasca darrera en companyia d'un nom preclar: el nom del canonge Pau Clars."

Poc honor fa a Pau Clars en invocar el seu nom els que amb tota premeditació preparen el robatori d'una representació popular a un patriota que reprèn, segells la publicació del "Llibre de la Conferència" i les seccions titulades de "Comentaris" i "Notícies".

Ha sortit el número 3, any II, d'Acció Catalana, havent-se començat el repartiment. Conte el manifest del Consell Central adreçat a l'opinió catalana que reprèn en aquesta mateixa plana. En fulleto, pucrèmament però, segueix la publicació del "Llibre de la Conferència" i les seccions titulades de "Comentaris" i "Notícies".

CONFERENCIA D'EN POU I SABATER

GOVERNADOR NOU

No cal tenir una pell afinada i sensibilitzada per la fe nacionalista, per experimentar un viu malestar cada cop que el Govern espanyol ens factura un governador nou.

Agafeu un diari d'ahir—preferible

LA PUBLICITAT, naturalment—, i llegiu-hi les declaracions d'aquest senyor Barber, elegit entre totes les nobilitats que pululen per Madrid per venir a guarir els mals de Barcelona. Difícilment podreu trobar un text més vexant, més humiliant, més revoltant.

El senyor Barber, tal vegada recordant que els barbers fins no fa gaire van exercir funcions més o menys mèdiques, s'hi revela com una mena de cirurgià desembarassat que abans de conèixer el pacient i saber si és gràs o magre, cardíac o diabètic, empunya el bisturi i anuncia per on començarà la feina. Acció Catalana? Esplais de joventut! La Lliga? A mí què se me'n dóna, de la Lliga! El veritable tumulto és el sindicalisme i jo vaig dispatxar a extreure'l amb arrels i tot.

La majoria dels ciutadans de Barcelona que tenen la sort de no ésser imbecils, s'han preocupat més d'una vegada dels problemes plantejats a la ciutat i de les seves possibles solucions. Tanmateix, si ara en cridau un perquè posés en pràctica el seu sistema, és probable que comencés per tancar-se en un proufissament silenciós i adhesiu que experimentés una salutables anginias.

En canvi, un governador de mena,

un governador faciurat des de Madrid, troba que fa facio un vell repertori d'idees que engrega abans de prendre el tren com qui engega un esbart de coloms missatgers.

Carles Soldevila

EL CONSELL CENTRAL D'ACCIO CATALANA A L'OPINIO NACIONAL

Catalans:

Al cap d'un any de la Conferència nacional catalana, quan després d'alguns mesos d'actuació pública havem iniciat solidàriament la nostra organització i comencem de posar-la en joc, és l'hora que els homes que, per voluntat dels adherits a Acció Catalana pertenem avui la direcció d'aquest agrupament de patriotes, ens adrecem demoocràticament a tots vosaltres, recordant-vos el nostre ideari, recapitulant la tasca feta, assenyalant els camins a seguir.

La Conferència nacional catalana vingueu a posar terme a una època de confusió, perniciosa en l'ordre de les idees, inèficac, si més no, en els assoliments pràctics. Fou un examen de consciència patriòtica que destrià els ideals regionalistes, federalistes o autonomistes dels purament i simplement nacionalistes. Catalunya única pàtria dels catalans té dret imprescindible de determinar totes les modalitats de la seva vida, sense cap interferència externa. Ve'ns ací el principi bàsic proclamat pel vot unànime de la Conferència nacional. Per dur aquest principi al convenciment de cadascun de vosaltres, catalans, fou organizada Acció Catalana, no com un nou partit polític, sinó com un apostolat patriòtic.

Envers els indisponents, els catalans no nacionalitzats encara, adrecem el nostre apostolat: convertir els catalans a la causa de Catalunya és la tasca més profitosa que podem realitzar. Sabem, però, que alguns mai no vindran amb nosaltres. No vindran els egoïsts, perquè exigim sacrificis; no vindran els materialitzats, perquè lluiten per una causa espiritual; no vindran els utòpics, que creuen en qualsevol mena de taumaturgia, perquè volen ésser homes de realitats que toquin de peus a terra. Aquests no vindran, i alegrem-nos-en, car tenir-los al costat seria un senyal de feblesa nostra. Molt dels altres indiferents, però nacionalistes en potència, i molt dels adherits a un catalanisme tebi seran nostres, perquè sabrem guanyar-los a la causa nacional.

Pels catalans traïdors, els desnationalitzats que, per satisfer ambicions o per nodrir concupiscències o per rivalitats personals, venen la pàtria a l'enemic, el nostre menyspreu més que la consideració del nostre odi.

Amb l'Estat espanyol—ja va proclamar-lo la Conferència nacional catalana—hi estem moralment en estat de guerra: cap cogoberació no pot unir-nos a la seva obra, perquè cap mena de cordialitat no pot inspirar-nos.

Acció catalana, jove d'un any, és vella de l'experiència dels altres, ha vist els anteriors naufragis i sap rauen els esculls. Per a nosaltres és igualment útil de creure en absurdes efusions amb els partits espanyols, que en l'improbable ajut exterior, que en la baladeria d'un aldarjal mal organitzat. No; la llibertat de Catalunya no la durà ni un ministre espanyol, ni l'ambaixador d'una potència, ni un escamot de trabucaires. La llibertat de Catalunya no serà el fruit de l'esforç conjunt, constant i humil dels catalans. Per això la nostra finalitat immediata és de suscitar la consciència del deure d'aquest esforç i de disciplinar-lo. Sols és d'aquesta creuada patriòtica que tenim impaciència, sentint la recerca de cada moment perdut.

Volem convèncer tots els catalans que senten i obrin com a tals, que abandonin tot egoisme i es capacitin de llur responsabilitat davant la pàtria espanyola. que donin amb passió llur esforç patriòtic, confiant més en el sacrifici propi que en l'encert directiu dels capdavanters, que tinguin en tot moment com a norma de llurs actes el deure social envers la pàtria.

Per la catalanització del nostre poble. Acció Catalana empra i emprà tots els mijans que tingui al seu abast. La propaganda escrita del nacionalisme fem cada dia amb èxit creixent,

hem pogut realitzar-la, i ho hem fet als amics que conqueriren un antic diari barceloní i l'han convertit en l'òrgan més legidor de la nostra premsa; la realitzem també per l'escenari de milers de fulles volants, que tan bella acollida han rebut del nostre poble, i anirà complementant-se tant com l'esforç de tots els amics i les circumstàncies exteriors ens ho permetran.

La propaganda oral la venim realitzant en els Apòlegs, els mitinigs i les conferències que incompatiblement els adherits a Acció Catalana celebren arreu de Catalunya. La llavor nacionista cau en terra de tan bona saó que fructifica tot seguit en les Delegacions comarcals d'Acció Catalana, entre les de nova fundació, sobretot. Ella substituirà els aglutinants sovint poc confessables, d'altres associacions dites polítiques.

Mentre estàvem en aquesta tasca, insistent i fecunda, d'organització i propaganda, s'escaigué la convocatòria d'unes eleccions legislatives. Sense tenir massa en compte ço que els altres poguessin dir, pensarem serenament què li era més beneficiós a la nostra tasca de propaganda: d'anar-hi o de no anar-hi. Acord fou pres d'abstener-se Acció Catalana en tots els districtes llevat de la circumscripció de Barcelona. Coneixíem massa bé la desmorallització que s'és ensenyorida de gairebé tots els districtes forans — on, en batallades de les quals sol ésser absent tot idealisme, lluiten o pacten, a desgrat dels millors nacionalistes de cada poble, les forces del caciquisme i del suborn, — per què creure en qualsevol altre moment hi serà de més eficàcia el nostre apostolat. A Barcelona acabar de resoldre aquest problema d'acord amb l'Ajuntament per tal que ni un mínim esforç sigui desaprovat per la nostra gent obrera. Cal també enfortir i dignificar democràticament l'Assemblea, per tal de capacitar-la per la tasca que tots n'esperem.

Amb aquest programa, Acció Catalana va a la pròxima luita electoral, i hi va tota sola. Veus amigues d'una i altra banda del catalanisme estant ens han parlat o ens han fet parlar o ens han suggerit alliances i coalicions. Ho han fet fins i tot invocant el nom sagrat de la Pàtria. Creiem sincerament que unes eleccions sense cap transcendència especial no són l'hora d'aquestes coalicions — que tot sovint esdevenen confusions. Una de les causes, sinó la major, de la davallada del nivell de la política catalana són aquestes coalicions, que d'eventuals han acabat essent cròniques, forman congiòmetres inopaciables.

Altrem, Acció Catalana no podrà donar a ningú la mà a ulls clucs i per tot arreu, avui dia que totes les altres branques de la política nacionalista la donen sovint — amb dolor de tots els que estimaven llur exemplaritat, — a partits absurdos, per la seva sola presència.

Hauria impedit tractes i pactes, absolutament exòtors per a Catalunya, com els que de 1917 ençà han caracteritzat l'actualitat catalana dins la política espanyola. Ell hauria pogut recordar la ignominia de la llei de jurisdiccions, contra la qual van fer-se les eleccions de Solidaritat catalana l'any 1907 i que encara regeix, per l'oblidi de resignació dels parlamentaris catalans. Ell hauria afeçat la lenta asfixia a la qual el govern espanyol prova de sometre la Mancomunitat, que perill el molt remot que la lluita pogués dur a la Mancomunitat major nombre de diputats radicals, és a dir, ferrouixistes; per poc que ells hagin estat, n'hem vist que participaven en el Consell Permanent sense discrepàncies ni topades.

Així, doncs, ara com a l'abril passat, Acció Catalana, sense la destresa dels professionals i ignorant-ne les trapaceries, torna a les eleccions ben sola, alçant al vent i per damunt dels

POLÍTICA CULTURAL DE LA RUSSIA SOVIÈTICA

Caldria llancar els vils a l'èvidència per desconeixre que en l'ordre cultural ha estat molt gran — no vull jutjar si esifica o eixora — la tasca del govern soviètic.

De l'any 1919 regeix el departament d'Instrucció pública el comissari A. W. Lunatcharski, no pas un arrivista ignorant sinó un universitari procedent de l'antic règim. Tenia jo notícies de la seva mà organitzadora, de la seva altra intel·ligència i de la seva adaptabilitat de procediments per una amiga de tots dos, la polonesa doctora Baumgarten, autoritat reconeguda en el camp de la psicològena. El llibre que era de publicar la doctora Leyda Bach sobre "El dret i les institucions de la Rússia soviètica" (París, 1923), on consagra una part important a l'estudi de l'organització cultural, m'ha desvetllat el record de passades converses, on vaig conèixer l'obra i la persona de Lunatcharski. Altrem, les experiències soviètiques tenen un gran interès: per primera vegada han estat fets assaigs de moltes institucions amb la gosadia dels quals creuen que comença una era nova. Cal veure d'aquests assaigs quins han resultat, quins han caigut per ellis mateixos, quins han caigut per les circumstàncies que els volta.

ORGANIZACIÓ D'EDECTIVA

En la política cultural del Sovièt és bàsic el decret de 23 febrer 1918 que sotmet al Comissariat d'Instrucció pública i als seus òrgans locals totes les institucions d'ensenyament primari, secundari i superior que fins llavors depenien dels altres ministeris, dels zemstvos, dels municipis i de les persones privades. Eren lògics els Sovièts: qualsevol institució d'ensenyament que no estés entre ells mans podria girar-se en contra d'ells.

Altrem, el Comissariat d'Instrucció pública ha engrandidat cada dia el seu camp d'acció. Ha vist el comissari Lunatcharski que, si el règim soviètic li era indispensable d'estatalitzar l'ensenyament, a la formació del poble rus li convenia de relligar amb l'ensenyament totes les altres manifesteracions culturals. Un decret de l'11 de febrer de 1921 estableix que els alumnes una instrucció general en les "Ecoles d'educació social"; entre els quinze i els dinou en rebran una de professional en "Ecoles tècniques" especialitzades (industrielles, agrícoles, econòmiques, pedagògiques). Així, doncs, l'escola uniforme és conservada sols com una preparació a l'escola especial.

De fet, sembla que hom ha tornat als antics sistemes i als antics programes. Els nous hi aprenen l'ortografia reformada, l'aritmètica, la història i la geografia. Al treball manual, l'artístic i els esportius, no hi ocupen més temps que en qualsevol escola on fan treballar els alumnes.

No sabem l'entusiasme que el Comissari pogués sentir per l'escola tipus Blonskij; cal, però, reconèixer que no s'intenta mantenir-la, un cop vist el seu fracàs. Aquest fracàs seria encara més escandalós en un país de vida social més diferenciada que la russa.

L. Nicolau d'Oliver

CONFORT DE L'ESCOLA SOVIÈTICA

Per un decret de 16 octubre 1918 fou suprimida la distinció entre escoles professionals (tècniques, comercials, industrials, clàssiques) organitzant-les l'ensenyament d'una manera uniforme, inclòs amb un programa únic. Damunt les desferes de totes les escoles anteriors, primàries i secundàries, s'abria l'escola soviètica, nomenada "escola polivalent de treball", dividida en dos graus: el primer pels alumnes de vuit a tretze anys i el segon pels de tretze a disset.

El principi de l'escola de treball, que desitjaríem veure triomfar, no té res d'especificament socialista: podríem collocar-lo sota el patronat del nostre Ramon Llull. Aprendre un treball manual productiu i socialment útil al costat del treball intel·lectual, ocupar-se d'esport i de gimnàstica, d'arts i de ciències, no seria cap especialitat de l'escola soviètica; ho és, però, la pretensió absurdament que els nois aprenquin, ni que sigui en termes generals, tots els oficis. L'escola soviètica fou organitzada sota el tipus propugnat pel moscovita P. P. Blonskij, tan severament criticat per Kerschensteiner, un dels apòstols de l'escola de treball.

La cruesa de l'hivern rus, accentuada per la crisi de combustible, portà un resultat imprevisible: l'escola soviètica que les dances i la gimnàstica rítmica hi prengueren una part preponderant: era una manera de fer-se passar el fred.

Aquesta escola polivalent de treball tal com era plantejada, fracassà. Així ho reconegué textualment el periòdic oficial "Pravda", i Lunatcharski feu aprovar una reforma, promulgada l'11 de febrer de 1921 sobre aquests principis: entre els vuit i els quinze anys rebran els alumnes una instrucció general en les "Ecoles d'educació social"; entre els quinze i els dinou en rebran una de professional en "Ecoles tècniques" especialitzades (industrielles, agrícoles, econòmiques, pedagògiques). Així,

FINANCES I COMERÇ

COTITZACIONS DEL DIA 2 DE JUNY DE 1923

BORSI MATI

BORSI NIT

DIVISOS ESTRANGERS

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

MERCAT DE COTONS

Cotitzacions del 2 Juny 1923

	Obr.	Alt.	Prec.	Tanc.								
Nord	25.40	28.40	27.00	27.00								
Alacant	77.20	77.20	77.00	77.00								
Oranxes	1.78	1.78	1.75	1.75								
Tabac	20.00	20.00	20.00	20.00								
Telefones	121.33	121.33	121.33	121.33								
Teixits	17.75	17.75	17.75	17.75								
Madrid	21.75	21.75	21.75	21.75								

BORSA TARDÀ

BORSA DE LONDRES

	Obr.	Alt.	Prec.	Tanc.								
Nord												
Alacant												
Oranxes												
A												
Gàvres V.												
Automòbils												
F. C. Aerop.												
G. Metrop.												
T. Matemàtiques												
Falgueres												

LA BORSA, SETMANA PER SETMANA

Comencem avui de publicar cotitzacions bursàstics setmanals a LA PUBLICITAT.

Abans saludem com un amic el llegidor, el qual tenia per amic abans de salutari.

El primer que es deu a un amic és el culte a la veritat i, per tant, la valentia d'idea i d'expressió per cap perill ni conveniència deturada.

Ens trobem, doncs, confinats i honorats en aquest diari reencarnat en les entranyes de la Catalunya nova i no ens esca preocupaçió ni temenca la visió de tractar-hi qüestions tan vidrioses com les bursàstics pel lligam no sempre net dels interessos creats i per la hipocrisia de l'ambició a l'ordre del dia.

Totjust passada la dobla o reportatge de si de mes, els valors locals propiament dits-Nord i Alacant—han reaccionat algunes cèntims.

Les raons de l'atrofia d'aquests valors popularissims, més que en el fet de reguladors automòbils i garanties obligatòries portades com a fit per l'ensorra—i en previsió de la veritable maïna del 14, han de buscar-se per altre indret. En restringir-se al tipus de 75 per 100 en què l'allau d'operacions va restar dictatorialment liquidada, apareix cada cop la por moral d'equella mutació.

Els tenedors obligats d'aquell temps i d'aquell tipus incosen amb llancar al mercat les fortes quantitats que en posseïen contra voluntat. Val a dir de passada que llur queixa no s'ha prou justificada, car els dividends cobrats no deixen de representar-los un interès que i ascendeix a un 6 per 100. Quan la Borsa d'espectaculars tingué la forta o l'autoritat d'arrabassar aquell tipus, de trist record, paradoxalment a tipus més alt, la Borsa serà més àgil que ara, car els títols seran en mans d'homes de fe. Atrairà davant l'estrebatada regularan sens dubte moltes de les menaques dels possessors actuals, als quals so's desvallarà l'ambició i en llur psicologia, que coneixem, pensaran:

—Tant de temps que els havem guardat potser ara ve la bona. Però per ara la Borsa té un altre aspecte clarissim. Considerem com emprèstis el contracte de la Companyia d'Alacant amb els banquers de 60,000 obligacions 6 per 100 Sèrie G, i treies seguidament a collocació en la propriedat de 25,000 a Barcelona i 25,000 en Madrid i Bilbao.

Aquestes 60,000 obligacions eren la part final de les 150,000 creades. Les primeres 90,000 eren ja ben conservades en caixa, com valors de primera categoria. Les 20,000 derrentrament tractades amb Barcelona han restat collocades en unes i mig, ço que demonstra perquè no es ràpid sol el que ha engolit-la forta d'absorció de la nostra plaça.

Les 25,000 de Madrid i Bilbao així mateix van venint a Barcelona, on, cosa de costum, vindran a parar fates, perquè aquells mercats, els elements bursàstics d'aquella mercat, vullen la primà i fora, i la Companyia hi accedeix de gust i no troba més remei que acedir-hi. Aquelles places tenen els seus valors determinats.

A Madrid els del seu Estat i a Bilbao els que representen i resumeixen la seva potència. D'altra banda l'element purament espagnol ha trobat un cert mercat en les obligacions de ferrocarrils 3 per 100 import-

els altres que "autoritzan"—i cobren—van a parar tots a Barcelona.

Aquí, encara que en el "rollle" no es vegi, el nostre criteri perjudicialment per al futur—ja parlarem també d'això—he, hi ha hagut fins ara una gran abundància.

Segons els tipus a què els han colguit hi troben un interès d'un 50%, 55 o per 100 i estan a la pujada de la cobertura amortització o a la pujada segura d'ajys a venir quan l'amortització sigui encara més densa i més probable.

Però demà aquest esforçament per altres cotitzacions en què parlen de valors de renda, i tornem, com havien comentat, al ri de mes.

Des de l'última sessió d'això, dividends, les cotions del ferrocarril Nord es collien ex-dividend de pesetes 22.20, corresponent al cupo número 77. Així—en què no s'ha subtitut l'última cotització registrada de tanc en el Dòlar d'aquest matí, 60.30, equivalent a 73.74.

La Companyia de l'Alacant no pagarei el seu dividend de pesetes 20 fins a primer de juliol.

La pujada més sensible, que arrenca des que es cotitzaren al 21 de juny, illes de la traça de la debè, és la de les accions de Borsa, les quals han pujat vera des d'entres.

Totjora és latent en l'última quanta la confiança en l'Orient, les quals tenen un possible dividend tan lluny que ni s'osvirà. Fa anys que amb aquesta esperança arribaren a 30 i en poc temps caigueren a 15.

No obstant el que les va venir a 15 i ha fet treballar des d'aleshores el diner que en va tra i li resulta millor que si les hagués guardades i les venquin ara a 30.

El tipus era 24 per 100. Es tractava d'una primera hipoteca sobre uns 15.000.000, que ens diuen representen les fàbriques, la maquinària i la colònia.

Malgrat els molts avantatges que es dóna al públic no va condonar-hi el dels malicis que el Creuillers. Era de preveure.

Hi ha molts subscriptors forts que són fabricants i el competitor té també la seva psicologia. No obstant, va obrir-se per tot el dia assegurant i a Borsa es fan actualment algunes operacions a 9750 i en 9725.

Les nostres carismes obligacions de la Mancomunitat de Catalunya, fixes, el tipus de 75 per 100 a què ja estaven eurosortides collocades per la Mancomunitat—única corporació que pel respecte general i la seva tradició forta i sòrera en altres bursàstics li ha estat acceptada la collocació directa—canvi del venciment del cupo de març.

Com sigueix que aquesta primera crònica s'allarga massa, deixarem per un altre el desgavell d'emissions, venciments, primers i diversos rendiments de les obligacions del Tresor espanyol.

Des d'avui fins al primer dissabte d'octubre no hi haurà sessions bursàstics de tarda de dissabte.

R. Gurinach Senties

Advertiment

Hem de fer notar que les accions Nord, que es van colitzar abans d'ahir al Borsa de Madrid, així com també al Borsa d'ahir al matí, les esmentades cotitzacions són en cupó tallat, el qual import és de 2140 enters, o sigui 22.200 pesetes per cupo.

Després d'informar per la casa de transaccions no hi ha hagut variació en els preus dels d'ells, igual com per dir de Colomèrs i altres, etc.

Chaves i C., S. en Cta.

BANCA, CANVI, VALORS
Rambla del Centre, núm. 6
Telèfon 1230-1231 A.

Carta de la boca. Cerricel de les desviacions dentals: de les deformacions i claus de cincage dels maxilares. Dentals sense parafar evitats als principis anteriors de la fosa mastigadora, a l'objectiu d'assar de perfecta adaptació. Honda S. Pau, 13, pisat. D'11 a 1 i de 4 a 6.

Avui mateix arribada de París. — Hall del Gran Caspo "NOUVEAU PARISIEN" ofereix per a Ball, Vellades, Concerts, etc. Difusió a Barcelona, Estrada, 7, entrecol (tancat a la pinya de Catalunya).

D. F. Falgueres i Falgueres

METGE DENTISTA

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

BORSA DE PARÍS

CANVI DE CR

BORSA DE MADRID

DE FRANÇA

D'ESPANYA I DEL MARROC

"Informacions" enja Madrid de la situació que travessa Barcelona

Manifestacions del ministre de la Governació :: Rumors alarmants sobre la situació militar a la zona de Tetuan :: Serà renovat el suplicatori demandat contra el general Berenguer

La conversa mantinguda avui amb els periodistes pel ministre de la Governació, s'ha referit a la vaga de transports de Barcelona.

Ha manifestat el due d'Almodóvar que es va intensificant la neteja als carrers, encara que, de totes maneres, la situació no permet grans optimismes.

Respecte la reunió celebrada pels cònsols de Barcelona, ha dit que, en efecte, s'havien reunit, però que havien tractat d'assumptes que no tenen res que veure amb la qüestió social de Catalunya.

Ha acabat manifestant que havia conferenciat novament amb el nou governador de Barcelona, el qual surt aquesta tarda amb l'express cap a la seva destinació.

UNA PROTESTA DEL MARQUES DE ESTELLA

Diu "A B C":

Es va dir ahir que el capitán general de Catalunya havia presentat la dimissió amb caràcter irrevocable.

El Govern lo ha negat terminant.

Ens consta, no obstant, que el general Primo de Rivera va fer al Govern una proposta en relació amb la greu situació de Barcelona i que fou rebutjada.

DIMISSION ADMESSA

La "Gazeta" publica un Reial Decret del ministeri del Treball acceptant la dimissió del càrrec de delegat regi d'aquest ministeri a Barcelona a En Jaume Algarra i Postius, capità general, gran desig de fer-se.

Es comenta la tenacitat de l'enemic, malgrat les nombroses baixes que sofrí.

També resultaren ferits de la mehalla Miquel Rodrigo, contus; capità d'artilleria Atila Fernández Negrete, ferit greu; tinent d'artilleria Elio Sierra i Ignasi Junquera, menys greus. Del Terç d'estrangeurs: alferes Pere Vauste, mort; capità Jacint Pérez, ferit greu; alferes Llorenç Ramírez, contus. Del batalló d'Isabel la Catòlica: alferes Enric de la Peña, ferit.

Total de baixes d'oficials, 2 morts i 13 ferits.

Les forces agredides van de la posició Benítez, calculant-se de 2,000 el grup d'enemis que hi havia al barranc, i més lluny un grup que havia d'iniciar l'assalt.

Divendres es traslladaren de Tafersit iniciant l'atac del barranc, on, en coves, hi havien els enemics, quedant ferits dos sargentos.

Es portaren els cadàvers moros d'atac, però s'enarolis els regulars, que iniciaren un fort atac.

Divendres es traslladaren de Tafersit a Drius 45 ferits. Es diu que els rebels tingueren 300 morts i 600 ferits.

Un comboi de la mehalla d'Er-Riffi feu atac a Kachuday, i en el combat les bateries dispersaren els grups que abans atacaren l'heure amiga.

L'aviació ha descobert a Acidé-Midar tendes de campanya, les quals foren bombardeades. Les nombroses baixes per ferides al ventre indiquen que els atacs són de Beni-Urruguel, tots excellents tiradors.

S'ha tramès a Drius l'equip quirúrgic que dirigix el capità Olivares.

QUE PASSA A LA ZONA OCCIDENTAL?

Aquesta tarda han circulat rumors, sense que fins ara hagin tingut confirmació, d'haver ocorregut successos a la zona occidental.

LES COMANDANCIES GENERALS D'AFRICA

El general Alzpiru ha dit aquest matí que no tenia cap notícia que comunicar als periodistes, suposant-se que no s'havia designat encara el nou comandant general de Melilla.

D'un moment a l'altre, s'espera arribi a Madrid el general Vallejo, comandant general de Ceuta.

Estimava que mentre estiguin front a front i en pugna passional els patrons i els obrers, el Sindicat Lluïs i l'U. N. I. i la Lliga i la Unió Monàrquica, i mentre els ciutadans allunyats d'aquesta lluita passional no entenguin en la vida de la societat, tot intent de pacificació i de normalitat serà inútil, puis la guerra no acaba mai mentre els dos combatents no interrupeixen la lluita. De què serveix si un dels dos a para, si l'altre continua?

El poder central, que podrà ésser l'arbitre, la lli. la força, que obligui a lliur en la lluita, és important per a anoteguir-ho, per oblidcar-se en no habilitar els mitjans legals necessaris per això.

Qui té la culpa de què no hi hagi a Barcelona jutges i magistrats apropiats a les circumstàncies? Madrid.

Qui té la culpa de que a Barcelona no hi hagi organismes coadyuvants de l'autoritat governativa? Madrid.

Culpar de tot quan passa a Barcelona als governadors és una injustícia; i per això, sigui qui sigui la persona que en la ciutat comtal representa l'autoritat governativa, tindrà dret a ésser compadida, però ningú ho tindrà per a fer-la responsable de la continuació de l'anormalitat anarquista.

També el ministre d'Estat afirma que està desprovist de fonament el rumor d'un atac en la zona occidental.

Ha creut del cas posar en relació amb el ministre de la Guerra, el qual li digué que havia arribat al seu coneixement aquest rumor, per cert amb la gossosia que l'individu que el crida per comunicar-li se senti sotsembrat d'un ministre.

A les quatre de la tarda havia rebut el ministre de la Guerra un telegrama de Ceuta, en el qual li dona-

LA QUESTIO DEL MARROC

NOUS DETALLS DEL COMBAT DEL DIA 24

Mellila.—Es coneixen detalls de l'operació de dijous.

La columna que protegia el combei estava formada per forces del terç estranger, regulars de Mellila,

A POLONIA

El nou Gabinet :: Sikorski :: Witos :: Situació dels partits :: Febleza numèrica de la majoria que sosté

Witos :: Les oposicions

Aquest gabinet dimítent era acusat de no haver restaurat les finances de la República i, sobre tot, de no ésser un Govern parlamentari vivint gràcies a l'ajut dels diputats representants de les minories nacionals. Però Polònia, un Govern nacional ha de poder disposar d'una majoria pura de tota mescla allègona. Es útil, doncs, per situar-se, de conèixer la composició de la Cambra de diputats. Aquesta comptava amb 444 diputats, dels quals 169 constitueixen el bloc de la dreta (partit cristian nacional, 28; nacionals-demòcrates, 96; demòcrates-cristians, 43); 83 el Centre (partit popular, 70; partit Piast o grup Witos, 70; partit nacional obrer, 18); 100 l'esquerra (socialistes, 41; partit populista l'Emancipació, 48; camperols radicals, 4; comunistes, 2; salvatges, 5), i 87 el grup de les minories nacionals (club jueu, 34; partit poujista jueu, 1; ucranians, 20; disidents ucranians, 5; alemanys, 16; blanques-rutenians, 11).

Cap grups, doncs, no posseixen la majoria. El càlcul de Witos i dels seus col·legues és de comptar sobre una majoria d'una trentena de vots, modesta però solida i homogènia, per governar en el sentit de la reconstitució material i moral de l'Estat polonès. Tot amb tot, l'amollada de Domski obliga Witos a prendre algunes precaucions.

Un cert nombre de carteres, romanes mig vacants, podran, mesura que la nova majoria és fortificada, ésser confiades a personals i principalment a la posibilitat d'interessar la indústria italiana en els acords recentment conclosos amb un grup americà.

Altament s'obra pas entre els obrers la idea de demanar un salari or basat en el curs del dòlar.

La situació és tranquil·la en tots els territoris ocupats. La policia de les diverses ciutats en van exercir disturbis procedents actualment a efectuar nombrosos detencions. A Dusseldorf han estat detinguts 4 comunicants com a responsables dels darrers incidents i a Bochum s'han efectuat també nombroses detencions.—Ràdio.

Berlín, 2.—Als cercles obrers es crea que l'aument del salari obtingut esdevindrà completament il·lusori, a causa d'una nova poja fantàstica en el cost de la vida. El dòlar ha passat sobretot a la Borsa de Berlín de 50.000 a 70.000 marcs i la llira esterlina de 277.000 a 320.000. Aquest nou esfondrament del marc portarà una pujada considerable en el preu dels queviures i productes fabricats. El preu del carbó ha estat ja augmentat en un cinquanta o cent.

Altament s'obra pas entre els obrers la idea de demanar un salari or basat en el curs del dòlar.

La situació és tranquil·la en tots els territoris ocupats. La policia de les diverses ciutats en van exercir disturbis procedents actualment a efectuar nombrosos detencions. A Dusseldorf han estat detinguts 4 comunicants com a responsables dels darrers incidents i a Bochum s'han efectuat també nombroses detencions.—Ràdio.

Berlín, 2.—Al Reichstag la fracció socialista demana al Govern que es procedisca a augmentar considerablement els salaris.

Berlín, 2.—Els delegats de les empreses "Berlín Alemanya Central" i "Treballadors de la Ruhr" es dirigiren el Reichstag per protestar de l'encaixant de la vida. Recomanen que s'opere un canvi de política en la qüestió de la Ruhr.—Havas.

Berlín, 2.—Els sindicats obrers rebten una memòria al canceller Witzel, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

El nou Govern, Wita, presidint del Consell, i Kiermik, ministre de l'Interior, pertanyent al grup Piast; Seyda, ministre dels Afers estrangers i francès.

LA VAGA DELS TRANSPORTS

LA SITUACIÓ DURANT EL DIA D'AHIR

La recollida d'escombraries a domicili continua durant el dia d'ahir amb un xic més d'intensitat que en els darrers dies.

Per manca de primeres matèries per a la indústria, han hagut de suspindre el treball les fàbriques de Ricard Campaña, Sant Pau, 98, en la qual hi treballaven deu obrers; la de retors de cotó, propietat de Pau Ribes del mateix carrer, quedant en vaga cinc obrers i 22 obreres, i la de Josep Zamaiyés, parant cinc obrers i set obreres.

Entraren als mercats bastants carros de pagesos, amb verdures.

Al port han treballat 283 obrers de la Germandat de Sant Pere Pescador, ocupats en la càrrega i descàrrega. Al moll del carbó (netja), hi treballaren 45 obrers de la brigada de la Mancomunitat.

LA RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

El servei organitzat per la Mancomunitat es porta a cap abans d'ahir, sense incidents. Ahir treballaren 20 camions i 15 carros, amb 145 homes de les brigades sanitàries i els elements que faciliten els veïns.

Segons les dades oficials que ens donaren ahir a l'Ajuntament, continua intensificant-se el servei de recollida d'escombraries a domicili, havent entrat 120 carros.

ELS SERVEIS DE LA MANCOMUNITAT

La Mancomunitat de Catalunya ha estat sol·licitada per l'Ajuntament de Barcelona a fi de posar al servei de la ciutat l'organització sanitària de les brigades creades per RR. OO. de 28 de juliol de 1921 i 5 de setembre del mateix any i encarregades a la Mancomunitat pel que a Catalunya fa referència, en substitució del Municipis per R. O. de 19 de gener de 1922.

Complint un deure de tot Catalunya envers el Municipi de Barcelona, el Consell de la Mancomunitat ha donat aquesta cooperació. En acordar-ho no ha pensat ni un moment en el desequilibri entre la tasca i els mitjans de què disposa, ni en les dificultats de fer adaptable a la gran urbs l'organització creada pensant en les viles i ciutats de petita població. Ha creut que al seu esforç s'hui sumaria el de tots els ciutadans de Barcelona, no veient-hi els treballadors en vaga una intromissió en la lluita social que ha esguardat sempre, fins en els moments passinals, amb la serenitat que el deure de la seva missió li imposa. Proves en té donades la Mancomunitat, que per apaivagar-la ha fet tot el possible creant escoles d'obrers que obrin a la intel·ligència l'ampla pòrada de les més elevades professions tècniques i formant i engrandint institucions d'assistència pública i socials que disminueixin la cruesa de la lluita. No ha fet més perquè no ha pogut fer més. Ara ha limitat els seus esforços en el que és finalitat dels seus serveis sanitaris, proposant-se cooperar al fet per l'Ajuntament de Barcelona, per la direcció de polícia i per la guàrdia civil, a fi de treure dels carrers la taca física i moral de les escombraries llançades a la via pública.

Té aquest treball una finalitat sanitària que ha de beneficiar fins els estaments que en l'actual moment de passió rebuny el que s'els garantitzava de la malaltia infeciosa, i té després una finalitat civil sent que el poble, per ell mateix, resolgué els seus problemes dintre un ambient serè, allunyat els perills de la repressió per la força. Cooperar-hi és un deute patriòtic i de ciutadania, és una tasca de fraternitat humana que invitem a què sentin tots els ciutadans, sense la qual és impossible la vida social.

Estem segurs que els homes que es posen al servei de la salut aliuen i es dediquen aquesta a tornar Barcelona a la vida urbana i civilitzada, seran respectats per tothom. Demanem després l'així d'hommes i materials que esperem ens serà oferit sense haver de recórrer als mitjans coactius que la llei podrà donar.

El poble de Catalunya sabrà ara, com altres vegades, respondre als mahniments del patriotisme.

SOBRE FETS PASSATS

LA MANCOMUNITAT I ELS TRANSPORTS

S'ha recordat a la Mancomunitat, amb ocasió de les presents circumstàncies, els esforços que amb la Diputació de Barcelona van realitzar llavors de la vaga dels transports de l'any 1919. Es retrata la prova de reacció ciutadana que s'aconseguí amb la inscripció de vehicles de tota mena, camions, autos de turisme, etc., i amb l'allistament de 146 xòries. Aquests vehicles i els seus condicions s'organitzaren de tal manera que durant els dies de la vaga foren transportats i distribuïts més de 8.000 tones de quilograms de queviures. Aquesta organització permetia la perfecta prestació del servei, però la Mancomunitat i la Diputació hagueren de lluitar contra una sèrie de dificultats plantejades per elements que semblaven complaire's a provocar-les. Ara es rebia un ofici demandant que a la Comissió organizadora fosin admeses certes personalitats polítiques que haurien donat un caient partidista als treballs que es presten i que no eren diputats de la Mancomunitat; un altre dia que els tancions requisats per la Mancomu-

nitat i la Diputació s'esdevenia—desgrat del cartell que advertia la seva condició—eren deturats amb el sol desig de destorbar la bona prestació del servei.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Travessa una excessiva benevolència feta suportar les dificultats sense divulgars-les. Ara que ve un canvi de governament és potser útil que siguin recordades i se sapiga per endavant que la paciència de llavors és una virtut desapareguda, i en aparèixer les dificultats el Servei sanitari de la Mancomunitat acabaria, retornant als llocs plàcids del camp i esperant temps millors.

ACORDS DE LA CÀMERA MERCANTIL

Divendres passat es va reunir en sessió extraordinària la Junta directiva de la Cambra Mercantil per tractar novament de la situació greu en què es troba Barcelona, a conseqüència de la saga de transports.

El president, senyor Cabré, que s'ha possessat novament del càrrec en vista de les actuals deplorables circumstàncies, va donar compte als reunits de les actuacions dutes a terme per l'entitat i per la presidència amb el fi de remeiar els conflictes constants que es produeixen a Barcelona i de la crisi que porten a la ciutat, feta més greu pel caràcter endèmic que sembla que va prendre entre nosaltres la plaga del terrorisme. Va explicar detalladament la reunió de forces econòmiques celebrada a la Cambra de Comerç i els acords presos, quedant facultat per la Junta directiva, així un ampli vot de confiança, perquè en cada moment actu segons creguin convenient als interessos de les classes mercantils i els elements que faciliten els veïns.

Segons les dades oficials que ens donaren ahir a l'Ajuntament, continua intensificant-se el servei de recollida d'escombraries a domicili, havent entrat 120 carros.

ELS SERVEIS DE LA MANCOMUNITAT

La Mancomunitat de Catalunya ha estat sol·licitada per l'Ajuntament de Barcelona a fi de posar al servei de la ciutat l'organització sanitària de les brigades creades per RR. OO. de 28 de juliol de 1921 i 5 de setembre del mateix any i encarregades a la Mancomunitat pel que a Catalunya fa referència, en substitució del Municipis per R. O. de 19 de gener de 1922.

Complint un deure de tot Catalunya envers el Municipi de Barcelona, el Consell de la Mancomunitat ha donat aquesta cooperació. En acordar-ho no ha pensat ni un moment en el desequilibri entre la tasca i els mitjans de què disposa, ni en les dificultats de fer adaptable a la gran urbs l'organització creada pensant en les viles i ciutats de petita població. Ha creut que al seu esforç s'hui sumaria el de tots els ciutadans de Barcelona, no veient-hi els treballadors en vaga una intromissió en la lluita social que ha esguardat sempre, fins en els moments passinals, amb la serenitat que el deure de la seva missió li imposa. Proves en té donades la Mancomunitat, que per apaivagar-la ha fet tot el possible creant escoles d'obrers que obrin a la intel·ligència l'ampla pòrada de les més elevades professions tècniques i formant i engrandint institucions d'assistència pública i socials que disminueixin la cruesa de la lluita. No ha fet més perquè no ha pogut fer més. Ara ha limitat els seus esforços en el que és finalitat dels seus serveis sanitaris, proposant-se cooperar al fet per l'Ajuntament de Barcelona, per la direcció de polícia i per la guàrdia civil, a fi de treure dels carrers la taca física i moral de les escombraries llançades a la via pública.

Té aquest treball una finalitat sanitària que ha de beneficiar fins els estaments que en l'actual moment de passió rebuny el que s'els garantitzava de la malaltia infeciosa, i té després una finalitat civil sent que el poble, per ell mateix, resolgué els seus problemes dintre un ambient serè, allunyat els perills de la repressió per la força. Cooperar-hi és un deute patriòtic i de ciutadania, és una tasca de fraternitat humana que invitem a què sentin tots els ciutadans, sense la qual és impossible la vida social.

Estem segurs que els homes que es posen al servei de la salut aliuen i es dediquen aquesta a tornar Barcelona a la vida urbana i civilitzada, seran respectats per tothom. Demanem després l'així d'hommes i materials que esperem ens serà oferit sense haver de recórrer als mitjans coactius que la llei podrà donar.

El poble de Catalunya sabrà ara, com altres vegades, respondre als mahniments del patriotisme.

DETINGUT PER COACCIONS

Ahir fou detingut per la policia, al carrer de Sant Pau, Ignasi Varela Garrido, de 18 anys, canter, que vin al carrer de Blasco de Garay, número 33, primer, primera, per haver volent un carret de més, buidant uns sacs de patates que condueixia.

En aquells moments un subjecte que va destacar-se de entre els perseguidors es va acostar conversant amb ell i exigint-li que tornés cap al lloc de la seva procedència. L'interpellat va manifestar que la tartana era del seu pare i que anava a tornar-la. Els del grup insistiren en la seva pretensió i com que el de la tartana era resistia van engregar-li alguns trets ferint-lo.

Els agressors fugiren en direcció a la plaça de Sant Agustí. Vell perseguits per alguns veïns i transveïts. Entre els perseguidors hi havia el industrial sabater Francesc Virgós Carbó, de 57 anys, el qual consegui a un dels agressors, agafant-lo pel braç, que no és de la seva obligada incòmpanya i per suprir omissions d'autoritats de majors atribucions i empardades en major força. Aquesta Cambra Mercantil es posa a la disposició de V. E. per si creieu que en alguna cosa pot ajudar a l'acció empresa amb tant d'encert.—Dén vos guardi molts anys.—Barcelona, 2 de juny de 1923.—El president, Josep Cabré.

DETINGUT PER COACCIONS

Ahir fou detingut per la policia, al carrer de Sant Pau, Ignasi Varela Garrido, de 18 anys, canter, que vin al carrer de Blasco de Garay, número 33, primer, primera, per haver volent un carret de més, buidant uns sacs de patates que condueixia.

En aquells moments un subjecte que va destacar-se de entre els perseguidors es va acostar conversant amb ell i exigint-li que tornés cap al lloc de la seva procedència. L'interpellat va manifestar que la tartana era del seu pare i que anava a tornar-la. Els del grup insistiren en la seva pretensió i com que el de la tartana era resistia van engregar-li alguns trets ferint-lo.

Els agressors fugiren en direcció a la plaça de Sant Agustí. Vell perseguits per alguns veïns i transveïts. Entre els perseguidors hi havia el industrial sabater Francesc Virgós Carbó, de 57 anys, el qual consegui a un dels agressors, agafant-lo pel braç,

que no és de la seva obligada incòmpanya i per suprir omissions d'autoritats de majors atribucions i empardades en major força. Aquesta Cambra Mercantil es posa a la disposició de V. E. per si creieu que en alguna cosa pot ajudar a l'acció empresa amb tant d'encert.—Dén vos guardi molts anys.—Barcelona, 2 de juny de 1923.—El president, Josep Cabré.

EL COMITÉ MIXTA

En la sessió celebrada per la Comissió Mixta del Treball en el Comerç d'aquesta ciutat, entre altres assumptes es resolqueren algunes propostes dels Comitès Partidaris en relació als dependents contraixers i altres recursos de revisió contra salts de la mateixa Comissió Mixta.

En Josep Enric fou portat al dispensari de l'Alcaldia en l'auxili d'una ferida d'arma de foc de pronostic reservat a la part carnosa de la regió dorsal-mamària dreta i sortida per el seu estat de greu. Una vegada practicada la cura d'urgència fou portat a la Quiròs sobre "L'Alfama".

Segons referències d'algun rei, els senys dels agressors son: que eren joves i un d'ells portava un traçat similar com els que porten els cambrils dels tramvies a l'estiu.

El ferit declarà al dispensari que suposava que els agressors considerien ja el camí que havia de fer, doncs cada demà passava per allí per anar a la Barceloneta. Digué també que la ferida li fou produïda al braç perquè quan va domar-se compte de què anaven a disparar va cobrir-se el pit amb els braços, essent degut això que la ferida no sigui més greu.

El jutjat va zwar el lloc del fet i a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere i al dispensari de l'Alcaldia prenen declaració a algunes testimonis presencials del fet que aporten algunes dades interessants i als ferits.

AGRESSIO A UN CAMBRER

Al matí a primera hora de la matinada, un cambrer de la casa de socors del carrer de la Ronda de Sant Pere i al dispensari de l'Alcaldia, presentant declaració a algunes testimonis presencials del fet que aporten algunes dades interessants i als ferits.

Fou portat per uns transeunts a la casa de socors del carrer Barberà on l'auxiliaren dalgunes ferides al cap de pronostic reservat, produïdes, segons sembla, amb la culata d'un revolver.

Felicitem a tals molt coratament.

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Dia 2 de Juny de 1923

1. SITUACIÓ ATMOSFERICA GENERAL A LES 7 DEL MATÍ. — (Observacions d'Europa, Nord d'Africa i l'Atlàntic, rebudes per telegrafia sense fils):

Baixes pressions al SW de la Península Ibèrica i al mar Báltic. Hi ha un fort anticiclò a Anglaterra. Plou al Canar, la Mànega, Andalusia, Nord d'Africa i Agres.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Travessa una excessiva benevolència feta suportar les dificultats sense divulgars-les. Ara que ve un canvi de governament és potser útil que siguin recordades i se sapiga per endavant que la paciència de llavors és una virtut desapareguda, i en aparèixer les dificultats el Servei sanitari de la Mancomunitat acabaria, retornant als llocs plàcids del camp i esperant temps millors.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Travessa una excessiva benevolència feta suportar les dificultats sense divulgars-les. Ara que ve un canvi de governament és potser útil que siguin recordades i se sapiga per endavant que la paciència de llavors és una virtut desapareguda, i en aparèixer les dificultats el Servei sanitari de la Mancomunitat acabaria, retornant als llocs plàcids del camp i esperant temps millors.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

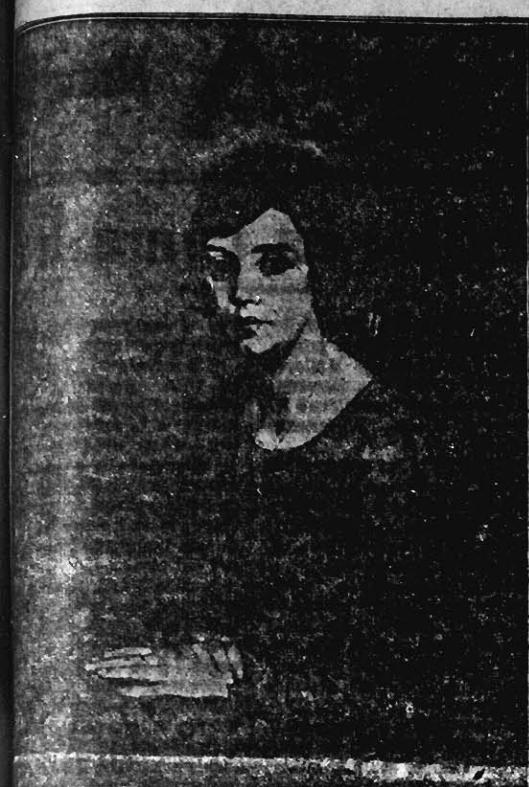
Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

Ara és d'esperar que no es repetirà. Per això la Mancomunitat no ha prestat els seus serveis fins tenir la seguretat de la cooperació efectiva de les altres autoritats, que ha estat fins ara amorosa i benèvol.

DE L'EXPOSICIÓ D'ART



"Retrat", per FRANCESC LABARTA

Exposició d'Art

ELS ARTS I ELS ARTISTES

ELS EVOLUCIONISTES

LA PINTURA

Artistes d'aquesta agrupació han demostrat, en el gran desig de fer part del concurs. La majoria s'ha limitat a fer acte de ciència enviant-hi telles ja conegudes que no signifiquen ni manifesten ni evolució en autors. Així i tot, el conjunt d'aquesta sala resulta naturalment dels més selectes i interessants de l'exposició.

En Francesc Labarta, el "Retrat" de senyora,

la primera obra d'aquest

que veiem d'aquest pintor,

en diverses ocasions hem parlat dels caps de brot d'aquesta novella aixecació que es presenta per primera vegada colectivament, amb sincer vio- li obtint-los el marge de creddí que la nostra esperança ens dava. Hem de confessar, però, que davant de la seva sala ens havem sentit defraudats.

Les obres més interessants ja les coneixem, i les que no conoixem no tenen pas gaire interès. La decepció més gran ens l'ha causada l'apàtic que han demonstrat, en general.

Passant els ulls per la sala,

un hom tem que aquests joves

entre els quals n'hi ha d'extra-

ordinàriament ben dotats, el

parlar els fa perdre el pintar, i

això és un síntoma profundament alarmant. D'altra banda,

gairé tots aquells quadros sembren fets amb la mateixa re-

ceptió, i això vol dir que alguns d'aquests joves s'enganyen o ens volen enganyar, i tan si és una cosa com' altra, hem de dir, pitjor per ells.

Perquè n'esperarem i n'espere-

rem encara, obres més significa-

tives, parlem amb absoluta franquesa. Lleialment, els hem de dir qu'aquesta exhibició equival a una enigmàtica de la qual,

però, la nostra fe ens diu que deuen saber açò-s'en victori-

sosamente.

Deixant de banda el paisatge

d'En Serra i el "Retrat" d'En

Sisquelles, obres ja prou conegudes, el "Retrat" d'En Josep

Mompou és la pintura més inte-

ressant de la sala, per la seva

sensibilitat i distinció.

L'ESCULTURA

Els escultors, si bé és cert que

són molts poes, fan més bon pa-

per que es pintors.

En Rebull hi té un "No de

noi", de un sumarisme arras-

atissim, encara, obres més signifi-

catives, parlem amb absoluta fran-

quesa. Lleialment, els hem de

dir qu'aquesta exhibició equivale

a una enigmàtica de la qual,

però, la nostra fe ens diu que deuen saber açò-s'en victori-

sosamente.

En Josep Viladomat hi ha un

"Retrat d'Olot" pintat amb

el color tan precisa i es-

quena. Finament, polícnica,

"Pintures" de Lluís

Garriga, Terceres de color i fe-

les dues telles d'Ara-

L'ESCULTURA

Els escultors, si bé és cert que

són molts poes, fan més bon pa-

per que es pintors.

En Jaume Pàmies hi ha un

"No de noi", de un sumarisme arras-

atissim, encara, obres més signifi-

catives, parlem amb absoluta fran-

quesa. Lleialment, els hem de

dir qu'aquesta exhibició equivale

a una enigmàtica de la qual,

però, la nostra fe ens diu que deuen saber açò-s'en victori-

sosamente.

Aquest nou escultor deixa

els antics de banda i pren l'im-

puls del barroc i amb això fa

una "cosa" que malgrat tot el

seu barroquisme té un intim

sentit de modernitat que ena-

mora.

L'obra, en conjunt, és des-

igual, però hi transpus una sen-

sibilitat molt interessant. La

testa fa dura i sòria; la invenció,

més aviat és pobre, però en els

mers esfilitzats d'una manera

ben personal, hi ha una gràcia i

una fantasia que captiven; els

trossos de les extremitats de la

figura femenina que són al des-

covert i l'infant, són tractats

amb una verba alegre un xic

reixinxada, i les màximes d'or-

bra són un retall molt ben en-

teix dels plans il·luminats.

LA PUBLICITAT

Sincerament creiem que amb aquest jovent artista es presenta un valor nou en la nostra escola. Ell té la paraula.

ARTISTES CATALANS DE PARIS

LA PINTURA

En general, aquesta societat no és pas molt interessant. Tret de les telles d'En Togores, de les quals ja hem parlat, les més dignes d'atenció són "Dones sobre el cel blau" de Marian Andreu, d'un italianisme decadent; "La tota", de Paul Roig, bonic d'estil i tonat i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes. L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Els escultors han estat més pròdics que els seus compatriotes.

L'exposició Joaquim Claret ha enviat mitja dotzena de terres cuites, d'entre les quals sobresurten "La dansa" i "Dona de genolls". En Josep Dunach, en "Pomona", d'un realisme suau i suau, i amb una testa femenina ben pintada; "Ball a Montjuïc", de violentes harmonies de color. En Miquel Massot té una natura morta, pintada amb aquell virtuosisme de les qualitats que li és habitual.

L'ESCULTURA

Acció Catalana

Per a la pròxima lluita electoral

Oficines electorals d'“Acció Catalana”

OFICINA CENTRAL:
ACCIO CATALANA
Trafalgar, 14, entresol
DISTRICTE SEGON “PROVINCIAL”:
primer municipal (solament el Poble Nou)

Delegació d'Acció Catalana al Poble Nou; Puigadas, 188, baixos entre Rambla del Triomf i Marian Aguiló.

Segon municipal

Delegació d'Acció Catalana al districte II; Carders, 12, baixos.

Tercer municipal

Ateu Autonomista del districte III; Caçador, 4, principal.

Quart municipal

Foment Autonomista Català; passeig de Sant Joan, 113.

Ateu i Escoles Prat de la Riba, Nàpols, 219.

Quint municipal (parcial)

Ateu Nacionalista “Pàtria Oura”; Consell de Cent, 227, nous (xamfrà Casanova).

Sexto municipal (parcial)

Ateu Nacionalista del districte VIII; Salmerón, 56 principal.

Novè municipal (parcial)

Ateu del Nacionalisme Republicà de Sant Andreu; Sant Andreu, 140, i Passell, de Fabra i Puig, 19.

Catal Nacionalista Guinardó;

Avinguda de Nostra Dona Montserrat, cantonada Sa-

ú i Ferrer.

Desè municipal

Ateu i Escoles Prat de la Riba; Nàpols, 219, Poblet.

Centre Nacionalista Democràtic del Clot; Muntanya, 7.

Delegació d'Acció Catalana al Poble Nou; Puigadas, 188, entre Rambla del Triomf i Marian Aguiló.

DISTRICTE TERCIER “PROVINCIAL”

primer municipal (solament la Barceloneta)

Jovent Nacionalista de la Barceloneta; Sant Miquel, 3.

Cinquè municipal

Ateu Nacionalista del districte V; Sant Jordi, 10, cantonada a Sant Rafael, 25, baixos, i quatre a onze de la vella.

Sexto municipal

Libertat, Ateu Nacionalista del districte VII; Rosafoc, 8.

Delegació d'Acció Catalana a Espanya Industrial, 7.

Continuen obertes les oficines electorals, a les prestigioses ciutats nacionalistes de Sants,

En el seu informe el fiscal manté l'accusació contra Talens, fonamentant-la en la prova testifical i demana un veredict de culpabilitat.

El defensor, senyor Casanoves, diu que s'estranyava que el Fiscal hagués sostingut l'accusació contra el seu patrocinat, ja que és evident que no hi ha cap prova de culpabilitat.

Es lamentà què a la banqueta dels acusats no hi estigués assegut el testimoni Feced, car—segons el defensor—ell és qui va organitzar, en part, aquest atemptat. Finalment sollicità del Jurat un veredict d'inculpabilitat per al processat Talens.

El president de la Sala va fer el resum del judici i tot seguit el Jurat es retirà per deliberar. Als deu minuts aparegué el Jurat i havent emès un veredict d'inculpabilitat, la Sala absolué lliurement els processats.

ACLARIMENT

En l'edició d'ahir, en donar compte de la primera part de la vista d'aquesta causa, apareix redactada la informació com atribuint-se falses acusacions a l'advocat senyor Casanoves.

Únicament per equivocació aparegué aquesta redacció, per la qual semblava que entraven a judicar fets que moralment no podien juzgar. Ho rectificarem per conservar la nostra tradició d'absoluta objectivitat en les informacions.

Del Municipi

L'EXPOSICIÓ DE DIBUIXOS ARTÍSTICS I MODERNES

S'han començat a departir els programes de l'Exposició de Dibuixos antics i moderns que organitza la Junta de Museus de Barcelona, la qual tindrà lloc el mes de novembre de l'any que som.

LA COMISSION DE CULTURA CURSETS DE VACUNOTERAPIA CURSETS DE VACUNOTERAPIA

Sota els auspícis de la Comissió de Cultura, des del dia 5 del mes que som fins i dia 14 del mes que ve, el doctor Pere Domingo donarà el curs de Vacunoteràpia que figura en el programa general dels professors en el Laboratori municipal, dirigits pel doctor Turó.

Aquests cursos aniran precedits de quatre conferències sobre els següents temes: — “Revista dels conceptes immunològics”, — “Aplicació dels conceptes d'immunitat a la pràctica vacunoteràpica”, — “La vacunació preventiva”, — “La vacunació curativa”.

Aquests conferències seran públiques i tindran lloc els dies 5, 6, 7 i 8 del mes que som, de dotze a una, a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya (Portaferrissa, número 9).

Les illes pràctiques tindran lloc al Laboratori municipal (Sicília, 44), els dimarts, dijous i dissabtes, de sis a vuit de la tarda. L'import d'inscripció és de 30 pessetes, que es faran efectives a la Comissió municipal de Cultura els dies de treball, d'onze a una, admitement-se fins a sis alumnes.

D'URBANITZACIÓ

A la Comissió d'Eixamples s'han presentat, entre altres, les dues motions següents:

Una del senyor Tusquets, perquè s'empelhi el carrer de Balmes entre els d'Argüelles i Travessera.

Una altra del senyor Rocha, perquè s'empelhi el carrer d'Aragó, entre els de Casanova i Villarroel.

DELEGACIÓ

L'Aleialia ha delegat el tinent d'alcalde senyor Carreras a l'acte de la colònia de la primera pedra de l'església de l'Institut de les Germanes de Sant Josep d'Horta, es proposa bastir el carrer dels Salzes, la qual se celebrarà aquest matí.

VISITA

En visita de comiat abra complimentat a l'alcalde el senyor Bassil Ferranell, alcaldís de Saragossa, i els regidors d'aquest Ajuntament: seyyors Jepet, Sala i Matas, Guera.

Alguns d'ahir els drets seyyors visitaren les obres i els jardins de l'Exposició de Barcelona, fent-ne grans elogis.

De Catalunya

MATARÓ
De l'accident automobilista. — Jocs florals

si no ho fa així contrerà un deute amb la nostra ciutat que li exigirà per molt de temps una reixa responsabilitat, que pot arribar a evitar.

I, altrament, si no fa cas de les nostres recomanacions, no sabrem tampoc preveure el perquè: i aleshores si que torna hora de escatir seriosament la causa de la seva oposició. Fins ara sabem que se li ha recomanat sovint, particularment, que es decidís a usar el català i no ho fa. Ara som molts altres que li hem l'advertència. Quina raó farà si ara tampoc accedeix, que l'obligea a mantenir-se tal criteri?

La única que potser aleshores hi veuriem tornar la d'un extremista sentimentalisme prop del nom del cinema que té arrelats: tòra la de tenir potser una excessiva flaca pel nom del local; tòra per una seva extraordinària devoció a Cervantes, el nom del qual des de temps immemorial orna la façana del coliseu. Però si es per això, si es perquè se'n diu “Cinema Cervantes”, que recorda la situació, certament bona i per davant de tots els cinemes, d'aquest natiu espanyol i deixi que l'honoriu aquells que d'una manera més positiva pugui honorar-lo, que no pas posant en castell el nom de la pel·lícula: “La mujer que perdió a su madre”.

El diumenge dia 10 de juny s'inauguraran al saló de l'Ateu, en la plaça de P. i Margall, unes sessions de putximella, amb el nom d'espectacles “Miria”.

Cal remarcar com aquesta institució ha fet tota la propaganda en català que és criteri seu eliminar en tots els seus actes tota altra llengua que no sia la nostra.

— La Cambra Oficial del Comerç ha publicat el nombre corresponent al mes d'abril del “Bulleit”, el qual conté aquest sumari:

Societat oficial—El Congrés de Comerç d'Ultramar — L'afar del ferrocarril elèctric — El problema de l'edificació — La humitat atmosfèrica i els iònoms elèctrics en les matèries textils — Requisits per travessar la frontera alemanya — El comerç entre Espanya i Guatemala — El viatge extraordinari a l'estrangeur — Nosaltres negocis amb l'Argentina — Secció teatral — Exposicions i fires — Oficis i degustades — Informació local i general.

VALLS
La Biblioteca Popular :: Reforma urbana

El primer de juliol serà suprimida el tren que surt d'Agullana estació a les cinc del matí; en canvi, el mateix tren sortirà a un quart de set.

— Segons l'estadística publicada sara per la majoria d'escrits de la Biblioteca Popular, durant l'any passat concorregueren a la sala de lectura 275 lectors: 495 adults i 229 infants.

Els llibres llegits arriben a 8885. Del servei de préstec a domicili van guanyar 105 persones, les quals llegiren 829 obres.

— L'Ajuntament ha designat els regidors seyyors Vilajos i Cuyà perquè es puguin discòrdar amb la Comissió de veïns del carrer de Sant Joan per portar a espai la pavimentació en el tres compres entre el carrer de Sant Pere i plaça dels Àlts.

— Darrera passat, al sahuanari de Montserrat contragueren matrimoni el jove propietari de Nàstic, En Josep Badia i la gentil cimatriu Na Rita Dalmases.

— Ha estat traslladada a Reus la Supèrcia de les Germanes de la Verònica, del convent de Valls, sor Teresa de l'Assumpció Font.

BORREDA
Un ondàver

El passat dijous, a la casa anomenada “La Perla”, d'aquest terme municipal, fou trobat el cadàver d'una nena nacionalista d'entre tots els pobles de la nostra terra, era natural que es fos una intensa campanya a fi que fos emprada la llengua catalana en tots aquells casos que hom hi potés tenir certa influència i per tant certa intervenció. I entre aquestes causes en una s'ha de recórrer, i en el cinema.

Actualment se'n compta el que els cinematògrafs anuncien i avisen al públic es creuen en la nostra llengua: cartells, banderoles, programes, prospectes, els avisos de les pellisses, els nous dels amics, la propaganda als diaris, els avisos publicats en la mateixa sala de cinema, etc. I encara cal fermejar com cada sala es dóna una pista indicant en quin a la qual es pertany de l'imatgeria, en aquests llocs, en els convencents de tel exhibició està impossible descobrir una pista tan clara.

Pots voler fer passar un cas excepcionat i molt significatiu, com el d'una patricia catalana que es va casar amb un matrimonio de la Costa Brava, i que va ser obligada a abandonar el seu marit, que era un català, i a tornar a casa seva, a la qual no potseria entrar mai.

El descobridor i els primers en penedir les oportunitats diligències sovint es fa malament d'Esquadra d'aquest lloc, En Francesc Armengol i En Esteban Barba.

— Si plou abundantment, projectant la llum del blau i imposant les seves ombres.

Darrera hora

D'Espanya
LA MEMÒRIA REGIONALISTA

Al Govern li passava molt l'actitud en què suposava collocar als regionalistes catalans.

Una persona molt qualificada de la situació ens ho dirà seguidament que el Govern té l'impressió de que la minoria regionalista pensaria d'emendar tots els seus actes i començar una observació implacable des del proximit dia.

En el govern que en Cambó es decanta a ço primer.

EN TE LA CULPA LA PRENSA

El Govern ha acordat cridar el dilluns a tots els directors de diaris per a preguntar-los un partides en les notícies sobre el Marroc, per creure formalment que tot el que esdevé allà té com a causa les seves causes les indiscutibles perifèriques.

Així ho ha dit aquella matinada el ministre de la Governació en la seva conversa amb els periodistes.

ACCIO CATALANA

Candidatura de Diputats a la Mancomunitat de Catalunya

El Consell Central d'Acció Catalana proposa als electors de Barcelona compresos en els districtes II i III provincials la candidatura següent:

DISTRICTE II

LLUIS NICOLAU D'OLWER

Doctor en Filosofia i Lletres, Membre de l'Institut d'Estudis Catalans, ex-President de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Vice-president d'Acció Catalana.

HERMENEGILD PUIG I SAIS

Doctor en Medicina, President del Sindicat de Metges de Catalunya i de la Comissió Mèdica d'Acció Catalana.

FERRAN DE SAGARRA I DE SISCAR

Historiador, Membre de l'Institut d'Estudis Catalans, ex-Rigidor de l'Ajuntament de Barcelona.

DISTRICTE III

MANUEL FOLGUERA I DURAN

Enginyer, ex-President de la Unió Catalanista, ex-Diputat a la Diputació de Barcelona.

LLUIS G. NOGUES I GURRI

Doctor en Medicina, Vice-President de la Joventut Nacionalista de la Barceloneta, de la Comissió Mèdica d'Acció Catalana.

PELAI VIDAL DE LLOBATERA

Enginyer, actual diputat a la Mancomunitat de Catalunya per aquest districte.

Per altres districtes de Catalunya, el Consell Central d'Acció Catalana ha acordat, fins ara, proposar els candidats següents:

DISTRICTE DE VILANOVA-SANT FELIU

JOSEP M.^a BASSOLS I IGLESIAS

Advocat, actual diputat a la Mancomunitat de Catalunya per aquest districte.

MANUEL MASSO I LLORENS

Enginyer, actual diputat a la Mancomunitat de Catalunya pel mateix districte.

DISTRICTE D'OLOT-PUIGCERDÀ

D'ESPORTS

LA VOLTA A CATALUNYA

EL QUE HA ESTAT LA TERCERA ETAPA: ELS FRANCESOS CONSERVEN LA DAVANTERA
(Per telègraf)

Aquesta etapa, molt brillant tota ella, ha constituit un èxit brillant pels equips francesos, que una vegada més han demostrat la seva especialització en aquests més de proves.

El seu resultat ha estat quasi fantàstic, puix en alguns moments l'esmentat capdavantera passava dels 35 quilòmetres per hora! Això ha estat pels nostres de conseqüències fatales, els quals a mitja cursa s'han vist netament desproveguts.

La sortida de Maressa ha tingut lloc a un quart de nou, notant-se una sola deserció; a Vich ha passat 23 corredors, amb una diferència de vint minuts entre uns i altres; a Sant Hilari han començat els freqüents desmuntatges i des d'allí El Masnou ha disputat amb ferotgia la supremacia al seu compatriota En Villa, al qual segueix Pelletier, Nart i Solana.

Al coll de Santigosa aquest ha estat sobrepassat, resultant-se notablement del seu magnífic esforç durant aquesta meitat de l'etapa; les seves forces han anat baixant en la resta, fins a l'extrem que a la vista de Figueres s'ha deixin passar sense quasi lluita, per Dorriola.

Els Vilars, que havia guardat la supremacia, s'ha ressentit de la rampa, poc abans del terme de la cursa, la qual cosa li ha fet perdre el primer lloc.

L'Otero s'ha defensat bé, no ha volgut prodigar-se gaire, com temore de perdre el seu lloc en la classificació.

Quint a Tresserra, ha estat desgraciat amb diverses avaries, havent-se desarmat molt.

Tot el circuit del públic ha estat nombrós i a la capital empordanesa la rebuda ha estat carinyosa en extrem.

L'ORDRE D'ARRIBADA

1.—Josep Pelletier (Roan), els 172 quilòmetres en 6 hores, 13 minuts, 4 segons.

2.—Maurici Ville (París), en 6 hores, 36 minuts, 5 segons.

3.—M. Musiò (Perpinyà), en 6 h. 37 m., 30 s.

4.—Josep Nat (Monteban) en 6 h. 51 m., 20 s.

5.—Esteve Dorrenfils (Argençola) en 6 h. 51 m. 35 s.

6.—N. Solanas (Barcelona) en 6 h. 52 m., 20 s.

7.—Víctor Otero; 8.—Josep Sans; 9.—Miquel Garcia; 10.—Manuel Aleix; 11.—N. Cubresa; 12.—Guillam Anton; 13.—Josép Carratalà; 14.—Francesc Treserra.

LA DARRERA ETAPA PER A AVUI

Figueroes-Barcelona (142 kms.)

Per anar a Girona es passen 36 quilòmetres planers en bon estat, exceptuant un parell de Pont Majó a Girona, que són infernals. La sortida de Girona és regular, però tot seguit millora la carretera per devorar esplèndida en les petites costes de Tordera, continuant en perfecte estat per Pineda, Caldes, Sant Pol de Mar, Canet de Mar fins a Mataró. En conjunt, més de 60 quilòmetres de magnifica carretera.

De Mataró a Montagut hi han 18 quilòmetres de carretera bastant dolenta, excepte uns metres acabats d'arrigar a la sortida de Massanet.

De Montagut a Barcelona hi han 13 quilòmetres d'empedrat.

El trajecte de Figueres a Barcelona pot dir-se que és gairebé plà, exceptuant les petites costes de Tordera i Sant Pol.

L'ARRIBADA AL SALO DE SANT JOAN

Si no hi havia retard a la sortida de Figueres (5'30), i tenint en compte el bon estat de la carretera, és desesperar que els corredors arribaran vers les dues de la tarda.

El Comitè organitzador de la Volta prega a tots els ciclistes d'acudir a aquesta hora al Saló de Sant Joan per a reire el merescut homenatge de què s'han fet mereixedors els valents corredors que durant quatre dies han tingut en tensió els nervis dels esportistes.

S'hi recomana a tots els que hi acudeixin que procurin assistir-hi amb la bicicleta per fer el cordó ciclista en el lloc de l'arribada.

ESTRANGER

LA COPA DAVIS

ANGLATERRA VENÇ A BELGI

Brussel·les, 2.—En la prova eliminatòria per a la copa Davis, de lawn-tennis, Anglaterra ha resultat vencedora contra Bèlgica-Havas.

De Boxa: El Campional del món de pes ploma: Críqui veng a Kilbane al sisè round per K.O.

Nova York, 2.—Com se sap, avui s'havia d'eficiar el sensacional encontre entre Eugeni Críqui, campió de França i d'Europa, en la categoria de boxador pes ploma, i Johnny Kilbane, campió del món de la mateixa categoria.

Críqui ha guanyat el títol de campió del món, com a pes ploma, vençut a Kilbane al sisè round, per K.O.

Com es recorda, el match estava concertat a quinze rounds.—Havas.

D'Avui: El record d'alçada
L'aviator Bury s'eleva a 8.700
meters

Le Bourget, 2.—L'avuator Bury assoli ahir el record d'alçada, elevant-se, amb 250 quilos de càrrega, a una alçada de 8.700 metres.

S'elevà a les deu del matí, aterrant feliçament a la una i deu minuts.—Havas.

Estudis sobre l'organització de l'aeronàutica civil

ELS TÍTOLS DE PILOT

Als aeròdroms d'escola pràctica es permet l'assag del maneig d'avions per aquells que no poseeixen el títol de pilot.

Des del començament de l'any els aviadors passen llurs examens per obtenir el títol de pilot.

El primer títol de pilot s'obtenia fent un examen bastant senzill: Volar més d'un quilòmetre en circumferència i un aterram normalment.

Això és tot. Naturalment que molt en aquella època heroi de l'aviació.

Però els perfeccionaments de les naus aèries i els nous coneixements del pilotatge han permès exigir dels deixebles de l'aviació exams més complicats i de més precisió.

Allavor el títol s'obtengué després de l'examen fet com segueix: Un vol més baix de 300 metres, durant el qual s'havia de fer cinc 8 al voltant de dos pals amb banderes distànciates de 500 metres! Aterrissegant l'avio a menys de 50 metres d'un punt indicat pels comissaris d'examen abans de començar el vol. Un altre vol en iguals condicions, però seguint una direcció contrària a l'anterior; aterratge amb igual precisió.

En fi, un vol més amunt de 300 metres d'un quart de duració i descendè amb el motor parat; aterratge amb igual precisió que en les anteriors proves.

Aquest era l'examen que per la remesa del brevet de pilot civil d'aviació exigia la Federació Aeronàutica Internacional fins fa poc temps.

Durant la guerra i en els exercicis de vol, tan estots sovint van ser molt utilitzats per deixebles de les escoles de pilotatge, s'estipula un examen molt més sever que no pas aquest de la F. A. I.

Aquest examen era el següent: Una balissa de 500 metres seguint una trajectòria espiral en el bell major parat. Una prova d'altura, constituïda per una hora de vol a dos mil metres d'altura com a minimum. Aquest prova podia ser feta en el curs d'un dels viatges de 200 o de 150 quilòmetres o reemplaçada per dues ascensions a dos mil metres independentament dels viatges. Dos viatges de 60 quilòmetres com a minimum, acar 5 tornos, amb cinc estretes aterrestres en terrenys diversos. Dos viatges triangulars per diferents itineraris, de dos cents quilòmetres en dues jornades consecutives, amb aterratge facultatiu intermèdia en un dels. Un d'aquests viatges podia ser feta en vol per una recta de 150 quilòmetres sense escola. Un minimum constava de 25 hores de vol (comprènent la duració de les proves del brevet). Un minimum de 50 aterrestres evitant el deixeble sol dins l'avio. Un examen teòric sobre aviació en general (aviació, motors, instruments de bord, geografia, meteorologia, etc.).

Com pot veure's, bona diferència hi ha entre l'examen que exigia la F. A. I. als qui havien d'essser pilots civils, a aquell exigit pels exèrcits aliats als que havien de pilotar avions guerrers sobre els camps de batalla.

Un pilot amb títol militar podia considerar-se econòmicament molt bon pilot dins de l'aviació civil, però la guerra exigia d'ells encara més: quan eren pilots se'ls enviava a les escoles de perfeccionament. Ells eren perfeccionats en les escoles d'acrobàcia per ésser pilots de combat; els altres en les escoles de bombarder o d'observació, on es familiaritzaven amb els grans avions, que sovint eren biplans. Així era i es canviava la mida per la qual. France era torneig excellent pilot, molt habilitat per a qualquera viatge, en qualquer temps i per servir tots les corades si l'ur patria ho necessita.

Hi havia certament molts diferències entre els exams de pilots militars i els de pilots civils; per les llunes de transport aeri que per arreu del món s'organitzaven sols es volien pilots habilitats per fer un reial forma esplèndida, prou metuda per fer un gran pilot.

Però de gueres no n'hi ha d'haver sempre i sovint convenient formar pilots civils, que poguessin oferir les garanties de seguretat que les Companyies de transports aeri necessiten.

Fou el "Soci Secretariat de l'E. A. I." que va proposar que a França i a la corporació oficial que regia a França el seu destí de l'aviació civil el primer en canviar upunt estat de robes, creant un nou reglament d'exams i 11 categories de pilots civils.

D'ençà per ésser pilot civil s'han de passar rigorosament dos exams més quins exposats inferior al següent article.

Gràcies a Antoni Armangué

CURSES DE CAVALLS

EL PROGRAMA D'AVUI

Amb tota seguretat que les curses d'avui atrauaran tanta o més concorència que les de diumenge passat, car avui el programa compta amb prou varietat.

El gran "Steeple chase", frase acceptada de l'anglès i que vol dir "cursa al campanar", perquè es corre segles enrera, quan no hi havia hipòdroms, es sortia d'un punt per arribar al campanar del poble destinat, franquejant els obstacles que es trobaven en ruta.

Així, aquests recorreguts ja estan traçats, i el públic pot seguir amb comoditat totes les perspectives de la cursa, si bé el gran "Steeple" és sempre la carrera que més llargaria té. A Liverpool és de 7.000 metres; a París, de 6.300; aquí solament tindrà 4.500, que ja es prou per nosaltres.

Els espectadors tindran, doncs, ocasió de veure correr durant cinc o sis minuts, la qual cosa no més es veu en aquesta prova, on es salten infinitats d'obstacles; per ara són set ocls que es proposen fer el recorregut. Quants l'acabarán? Podem assegurar que "Bon Papa" i "Laredo" no es quedaran pel camí, puig es manifesta la seva qualitat de saltadors, així com "Bouton d'Or X", que tots coneixem per les seves darreres actuacions en aquest hipòdrom. Dels altres, "Beyga" i "Alonso" són els que més pràctica tenen i demés estan avantatjats pel pes lleuger que han de soportar. "Flying Post" i "Delusion", no són especialistes d'aquest

recorregut.

A les següents proves es podrà veure el que s'ha dit.

Les proves d'endurance s'obriran amb el concurs de la "Carrera de la

Setmana Santa".

En segon lloc, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En tercera posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En quarta posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En quinta posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En sisena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En setena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En vuitena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En novena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En darrera posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En segona posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En tercera posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En quarta posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En quinta posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En sisena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En setena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En vuitena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En novena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En darrera posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En segona posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En tercera posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En quarta posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En quinta posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En sisena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En setena posició, la "Carrera de la

Setmana Santa".

En vuitena posició

ELS ESPECTACLES

TEATRES -

Teatre Català Romea

Telèfon 3500 A. Avui, diumenge, dos formidables espectacles del Rei dels Illusionistes L'ILLUSIONISTA DELS REIS EL GRAN RAYMOND A les dues quarts de cine, i a les dues, programes comunitat nous. La sèda del Raymond, El somni del nen expert, Raymond dentista, experiment per a senyors, Mànager de divorciar, de molt interessant per als senyors, i altres no-magics pel dels mègics.

El mègic dels reis El gran Raymond dilluns, nit, esplèndids programes pel Rei dels mègics, Gran Raymond. Es despatxa a comptaduria.

TIVOLI

Companyia de sarsuela i opereta PINEDO-BALLESTER del Teatre de la Sarsuela, de Madrid

Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre. La monteria i Don Juan de Serrallonga. Nit.

LA ESTRELLA ERRANTE DON JUAN DE SERRALLONGA

Teatre Novetats

Temporada d'estiu 1923 Una companyia còmico-dramàtica del Teatre Lara, de Madrid. Director d'escomesa RICARD SIMÓ-RASO

Avui, diumenge, tarda, a les dues, a les dues, l'estrena: L'heroi de l'Any. Un'opereta en tres actes, original de RICard Simó-RASO.

LA MALA LEY

Despatxada per aquella companyia a Madrid, per dues següents.

Avui, dilluns, tarda, a les dues, matinal a preus econòmics: Mala Ley. Una comèdia en tres actes, original de RICard Simó-RASO.

El mègic dels reis. El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El mègic dels reis.

El m

Venem els millors vins

Vergara, núm. 12 - Telèt. 961-A
Ramb. Catalunya 85 - 1645-G

Cellers ARNÒ & MARISTANY



Ha començat l'extraordinària venda de
CALÇATS
Per a Platja i Camp
Immens assortit i gran varietat
en models d'allò més atractiu.
Recomanem que us fixeu en les nostres escaparates
PASSEIG DE GRACIA, 25

DEPOSITO DE FORNITURAS PARA RELOJES
FABRICA DE JOYERIA Y PLATERIA
ENRIQUE CORTADA
TEMPLARIOS 5 PRAL
AÚTILES Y HERRAMIENTAS DE PRECISIÓN ETC.-A



Ferreteria LA BARCELONESA
J. PLANAS, S. en C.

Hospital, 122. - Telèfon, 5157 A - BARCELONA

SULFATADORES DE LLAUTU
COURE : ENSOFRADORES : PESES
DE RECAMI MARCA "BACCHUS"

Demaneu detalls i preus

Panys de seguretat desde 1850 ptes. Barreria de cuina de totes menes. Gran assortit en tota mena de ferramenta per a obres i tallers. Pots d'alumini en tots els trets des de 370 ptes. Exposició els dies festius. Vegi els nos res aparadors i compare els preus.

122, HOSPITAL, 122
BARCELONA**L'ORTOPEDIA MODERNA**

Fill de B. Carcasona

Taller i despatx: ESCUDELLERS BLANCS, 8. - Telèfon 3326 A.

Braguers reguladors per a la retenció absoluta de la trencadura

PIXES DE TOTES CLASSES DE FAIXACOTILLA ABDOMINAL MODELS MODERNES

Cotilles ortopèdiques per guarir o correigir les desviacions de l'esquena

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

SEIXANTA-VII

162

Gairebé de seguida tornà a entrar al menjador. Els seus companyes de baix concurredreien indicant en el seu mestre, però els fou impossible de detectar la impressió que li havia produït la comunicació que arribava de sobre. Només semblava més calma.

—Pel que fa a rebat—va dir ell representant el seu sentit amb una perfecta naturalitat,—que sentiu el cas de la baga. Sabem—per molt increïble que sembli—que hi havia dos homes entre nosaltres. De fet, n'hi havia molt més. La meva opinió personal és que el robatori d'aquesta baga ho és un robatori ordinari... El que l'ha pres ha obrit a un instant de bruvata, un irresistible desig d'intentar l'impossible...

—A propòsit...—començà Belcher.

Abans de continuar murió Mrs. Kildair, i veient que ella l'aprovaia amb un senyal imperceptible, afeagi:

—A propòsit, sojen qui ha tornat a aquella casa anni passada?

Slade inclina el cap afirmativament.

—Vos, Mrs. Chevers, Garbo i Miss Sinclair.

—Miss Sinclair?—repell Belcher, girant-se estupefacte vers Mrs. Kildair.

Ella confirmà el fet amb un lleuger arroncament del coll.

—Com deia a Mrs. Kildair—reprengué Slade sense adonar-se que Belcher, traubalat per aquella descoberta, ja no l'escollava—, no sabo que el lladre hagi tornat aquí. El

163 Folletí de LA PUBLICITAT

comia un perllit, un terrible perllit; capa seua, tot i que el comia de pressa moltot, es va agafar i començar a treure's entre ell i la mandibula anterior... Va agafar el braç de Belcher, implorant-lo, amb els ulls encara secs.

—Perdis-me vers ell... immediatament... em cal... Ho vull... Oh! Bernard, Bernard!

Tornava a caure, venguda, desfalcada.

—Colmeu-vos, us ho prego, calmeu-vos.

A l'estat de possecció en què es troava Belcher, s'acordà un accés de nerviositat. Estremyé el braç de Belcher fins a clavar-li les unges en la carn.

—El vull vençer—urridava.—No m'hi privareu! Només don estar ferid, la notícia es falsera... Tot això ha d'ésser fals! Vull cerver al seu costat!

—Es la sola cosa que no heu de fer... Quia no podeu fer—va dir ell amb fermesa.—Escolteu... escuteu-me, Mrs. Bryant, us porto a casa de Rita. Si de totes passades voleu anar amb ell, ella us hi acompanharia. Les dues plegades és possible. Sola, desencadenarien un escàndol. I això no ho podem voler, oí! Penso en ell... Anem a casa de Rita.

I, parlant-hi dolcement a l'orella, repetia els seus arguments, insistint perquè ella compingués exactament la silenciosa.

—A casa de Rita—murmurà feblement. Amb les mans apretades entre els genolls, esguardava davant d'ells sense veure res, perseguint una idea fixa.

Obsequia els teus hostes amb LLANO GINETE i CAMPILLO - RIOJA

LA PREVISIÓ NACIONALSOCIETAT ANÒMINA
D'ASSEGURANCESFilial de LA CATALANA d'assegurances contra incendis
**RAMS: FURT I INFIDELITAT D'EMPLEATS
AVALOT O TUMULT POPULAR**

Domicili social: Rambla de Catalunya, 15 - Barcelona

LA PUDA DE BANYOLESOBERTA DES DEL PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE
Les seves algunes constitueixen un tipus únic a Europa, als herpètics, escrofulosis, pretuberculosos, artítics, cardíacs i avariòdics no tenen rebuc, essent, en aquest últim substitutives de les d'Archena.**G. Alomar** Vies urinàries. Curació ràpida i completa mitjançant aparell especial. 5, — De 12 a 2 i de 4 a 6. Festius, de 10 a 12 (ca. 100). Unió, 20, de 7 a 9.**APOPLEJIA (Feridura) — PARALÍSIS —**

Angina de pocho. Vejea prematura i altres enfermedades originades per la Arteriosclerosis i Elipertonia. Es curan de un modo perfecte i radical i se evita por completo lo mismo con rapidas usando Ruol.

Ruol

Los síntomas precursores de estas enfermedades: dolores de cabeza, rompe o calambres, zumbidos de oídos, falta de tacto, hormigueos, ocheados (desmayos), modorra, ganas frecuentes de dormir, pérdida de la memoria, irritabilidad de carácter, congestiones, hemorragias, vértigos, dolores en la espalda, debilidad, etc., desaparecen con rapidez usando Ruol. Es recomendado por eminentes médicas de varios países, suprime el peligro de ser víctima de una muerte repentina, no perjudica nunca por prolongado que sea su uso, sus resultados prodigiosos se manifiestan a las primeras dosis, continuando la mejoría hasta el total restablecimiento y lográndose con el mismo una existencia larga con una salud enviable.

VERTA: Bagatela, Rambla Flores, 14. Barcelona, y principales farmacias de España, Portugal y Américas.

L'HERNIA

Curada per 50 pesetes

mitjançant el nom "PERFECT". Aquest es un entremes ameroix que combina el gat i un guineu, no té els perills dels sistemes drenants. Aplicant-lo en el lloc de la hernia i mantenint-lo fins a la operació (el qual es fa per la rectal o la transversal). 5.000 pesetes regulars al qual es fa el contrari. Aprofitar cap altre embolicament ni haver abans vestit la pell d'hernia (hermosa apariència). Així gràcies a la perfeció de la hernia.

ES LA REINA DE LES AIGÜES DE TAU
la de la VALL DE SANT DANIEL GironaCURA LES AFECIONS
DEL PETXE, RONYONS,
ESTOMAC, INTESTINS,
etc., etc.MANANIAS, MIRAMBES,
BAGATELA, CALZEDES,
SOMNI, SANG ABOSA, VATIC,
etc., etc.

El seu dipositor: JOSEP PAGANS, Carrer Ponent, num. 28

Estiujejants

Al cor de la Costa Brava,

grans calces, exquisits,

amb celles disponibles per

a famílies. Aigua exquisita

i abundant que neix d'

una i al mateix conjunt.

Vista panoràmica del golf

de Roses. Més aviat i Cap

de Creus. A moments de la

casa hi ha una bella platja

per a banyos de mar. Camins

d'excursions. Per a informació

a l'Administració d'Estiujejants

Uari, de 9 a 10 i de 7 a 8.

ESTABLIMENT
MARAGALLESPORT
PASSEIG DE GRACIA
BARCELONA**SOCIETAT GENERALE**

de Banque pour l'Etranger et les Colonies

Sucursal de Barcelona

Plaça de Catalunya, 20

Tota mena d'operacions de Banca i de Borsa

CAIXES DE LLOGUER

SEIXANTA-VIII

168

micada sobre la folla que Belcher havia comprat i que no havia dissimulat prou bé. Un crid esgarritas que els transversals malicioses degueren sentir, un rat que assenyalava l'jugular d'una humita, feu estremir Belcher.

Va preparar-se, esperant la crida; però no va produir-se immediatament. Com immediatament per la llargada notificada. Mrs. Bryant no separava els seus ulls dels pupils dilatats del diari revelador. Inquiet per la rigidesa de la pobla dona. Belcher s'acordà sobre ella, i suauament, tractà de prendre-la el paper que ella retenia entre les mans. Aquest contacte sembla electrificà-la. Lluny un segon crid, a li tornà a prendre el diari tan bruscament que un tres li en restà als dits.

—No, no, això no... no, no...—gemegava la infelicitat tractant de desviar les lliris que relacionaven la tragèdia.

Tot d'un plegat tirà el paper i quedà-se vera ell per llegir la veritat sobre el seu rostre.

—Serà, doncs, veritat!—va fer ella enterrada.

I, com si el fos responsable d'aquesta desgràcia, el rebujà violentament.

—Mrs. Bryant... — balbucejà Belcher esglafat dels sobreells dolorosos que agitaven aquell cos minusc.

Però la dissortada no experimentava sinó l'horror del drama possible sense fer-se prou bé carnes que l'irremediable ja s'havia compromès. Una sol sentiment l'estimulava: Majordome

que ha tingut d'apoderar-se de la segona vergonya, ha tingut també d'importar-se. Tots els què han tornat a obeir o bé a un moviment des simpatia, o a la idea de descobrir la baga, encara amagada en la sala, cosa que farà una tercera manifestació de l'instint de robatori.

S'havien agafat de l'hernia i continuaven conversant a la sala. Shido, havent abandonat la completa meditació, s'apropià de la porta del despatx. Si ella desitjava ser amablement expulsada, havia de fer-ho. Mrs. Bryant s'acostà tranquil·lament. Belcher, que havia d'adonar-se de les mirades que li dirigia Mrs. Bryant, va fer el camí a la seva oficina, i la portera, refusant d'acompanyar-lo en l'automòbil, s'allundà.

Se sentia absolutament incapaz d'explicar el seu dolor de Miss Sinclair, cosa Mrs. Kildair, quan l'havia deixat a la porta del despatx. Si ella desitjava ser amablement expulsada, havia de fer-ho. Mrs. Bryant s'acostà tranquil·lament. Belcher, que havia d'adonar-se de les mirades que li dirigia Mrs. Bryant, va fer el camí a la seva oficina, i la portera, refusant

d'acompanyar-lo en l'automòbil, s'allundà. Amb l'espiritu inquiet, prossegui el camí després i arribà finalment el carrer. Mentre caminava a l'esquerra i es dirigia cap a l'estació central, sense parar esment en el tumulte que l'envoltava, on els crits dels trinxeres venien edicions especials dels diaris.

163 Folletí de LA PUBLICITAT

164